

Agora visurilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Mai trec pe strada ta, din oră-n oră,
Sperând să îmi apari, să te mai văd,
Închipuindu-mi locul o agoră
C-un viitor pe care-l întrevăd.

Nu-mi fac un plan, îl am deja din visuri
În care ce va fi îmi este clar,
Venirea ta având atâtea bisuri
Cât anii-nchiși în miez de chihlimbar.

Cu pași tăcuți, pe dalele de piatră,
Strivesc secunde triste, invocând
Ecouri când, spre Lună, câinii latră
Iar eu răspund c-o zbatere de gând.

Am avantajul visurilor mele
Și mi le port în ore de-nserat
Când se aprind lumini pe străzi și-n stele
Ascunse de un nor îngândurat.

Fereastra ta e-acum întunecată
Și mă întreb ce faci, pe unde ești,
Cum de nu știi că tu, cea mai visată,
Ar trebui să vii și să-mi vorbești?